УДК 658:004.738.5; JEL classification: M15, L86, O33 **DOI: https://doi.org/10.36887/2415-8453-2026-3-98**

Щупаківський Роман Володимирович,
доктор юридичних наук, докторант кафедри економіки,
Львівський торговельно-економічний університет

Shchupakivskyi Roman,
Doctor of Economic Sciences, Department of Economy, Lviv University of Trade and Economics,
https://orcid.org/0000-0002-2036-0332

КОНЦЕПЦІЙНО-ПРИКЛАДНІ ЕЛЕМЕНТИ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА ТА РЕАЛІЗАЦІЇ СЕКТОРА ІКТ УКРАЇНИ

CONCEPTUAL AND APPLIED ELEMENTS OF THE DIGITAL TRANSFORMATION OF THE NATIONAL ECONOMY AND THE DEVELOPMENT OF UKRAINE'S ICT SECTOR

Щупаківський Р. В. Концепційно-прикладні елементи цифрової трансформації національного господарства та реалізації сектора ІКТ України.
Український журнал прикладної економіки та техніки. 2026. Том 11. № 3. С. 550 – 553.

Shchupakivskyi R. Conceptual and applied elements of the digital transformation of the national economy and the development of Ukraine's ICT sector.
Ukrainian Journal of Applied Economics and Technology. 2026. Volume 11. № 3. pp. 550 – 553.

У статті досліджено концепційно-прикладні елементи цифрової трансформації національного господарства та реалізації потенціалу сектора інформаційно-комунікаційних технологій України. Обґрунтовано необхідність формування цілісної системи державної політики, що поєднує інституційні, організаційно-економічні, технологічні та інноваційні механізми забезпечення цифрової модернізації економіки. Визначено стратегічні пріоритети цифрової трансформації, що охоплюють розвиток цифрової інфраструктури, модернізацію публічного управління, цифровізацію базових секторів економіки, зміцнення кібербезпеки, розвиток людського капіталу та розширення міжнародної цифрової інтеграції. Розкрито роль сектора ІКТ як ключового драйвера технологічних змін, інноваційного розвитку та формування цифрових екосистем. Запропоновано систему концептуальних положень цифрової трансформації, побудовану на узгодженості державної політики цифровізації та розвитку ІКТ-сектора. Доведено, що комплексна реалізація визначених стратегічних напрямів сприятиме зміцненню економічної стійкості, технологічної незалежності, інноваційної конкурентоспроможності та прискоренню повоєнного відновлення України.
***Ключові слова**: цифрова трансформація, цифрова економіка, сектор інформаційно-комунікаційних технологій, державна політика, цифровізація, цифрова інфраструктура, кібербезпека, цифрові інновації..*

The article examines the conceptual and applied elements of the digital transformation of the national economy and the realization of the potential of Ukraine's information and communication technology (ICT) sector. It substantiates the need to develop an integrated state policy framework that combines institutional, organizational, economic, technological, and innovation instruments to support comprehensive digital modernization. The study identifies the key strategic priorities of digital transformation, including the development of resilient digital infrastructure, modernization of public administration and digital public services, digitalization of key economic sectors, strengthening cybersecurity and digital sovereignty, development of digital skills and human capital, and expansion of Ukraine's integration into the European and global digital space. Particular attention is devoted to the ICT sector as the principal driver of technological modernization, digital innovation, and the formation of a competitive digital ecosystem. The paper argues that the effectiveness of digital transformation depends on strategic coordination between national digital development priorities and policies to strengthen the ICT sector. A system of conceptual provisions is proposed that integrates sectoral digitalization, technological modernization, digital governance, cybersecurity, human capital development, innovation support, and international technological cooperation into a unified framework for state regulation. It is demonstrated that implementing these interconnected strategic priorities will create favorable institutional and technological conditions for sustainable economic development, strengthen the resilience of critical infrastructure, reduce technological dependence on external markets, stimulate innovation, and enhance the international competitiveness of the Ukrainian economy. Under the conditions of full-scale war and post-war recovery, the proposed conceptual framework can serve as a methodological basis for shaping an effective state policy of digital transformation, ensuring technological sovereignty, accelerating economic modernization, and facilitating Ukraine's integration into the European and global digital and innovation ecosystem.
***Keywords:** digital transformation, digital economy, information and communication technology (ICT) sector, state policy, digital infrastructure, cybersecurity, digital innovation, technological modernization, digital governance.*

Вступ

Цифрова трансформація є одним з ключових чинників структурної модернізації економіки, інноваційного розвитку та підвищення міжнародної конкурентоспроможності держав. Країни, які активно впроваджують цифрові технології та формують розвинені цифрові екосистеми, забезпечують вищі темпи соціально-економічного зростання. Якщо раніше основною передумовою економічного прогресу вважалася інноваційна активність, то нині визначальне значення має здатність економіки створювати, масштабувати й ефективно використовувати цифрові технології як основу технологічної модернізації.

Результативність цифрової трансформації залежить від взаємодії населення, бізнесу, науково-освітньої сфери, інноваційної інфраструктури та органів публічного управління. Водночас масштабне впровадження цифрових рішень потребує активної державної політики, спрямованої на формування сприятливого інституційного середовища із застосуванням інструментів стратегічного планування, координації та моніторингу розвитку цифрової економіки.

Для України особливого значення набуває визначення стратегічних пріоритетів цифрової трансформації з урахуванням наслідків повномасштабної війни, структурних змін і сучасних безпекових, економічних та технологічних викликів. За цих умов цифровізація стає не лише засобом підвищення ефективності економіки, а й важливим чинником забезпечення її стійкості, інноваційного відновлення та високотехнологічної модернізації.

Сучасні наукові дослідження цифрової трансформації економіки засвідчують утвердження підходу, відповідно до якого цифровізація розглядається не лише як технологічне оновлення, а як комплексний чинник структурної модернізації, інноваційного розвитку та підвищення міжнародної конкурентоспроможності національної економіки. Значна увага приділяється розвитку сектора інформаційно-комунікаційних технологій як стратегічної основи цифрової економіки. Зокрема, П. Куцик, Н. Туліка та А. Процикевич досліджують сучасний стан ІТ-індустрії України, її конкурентні переваги та виклики функціонування в умовах війни [1], а також А. Процикевич і К. Процикевич обґрунтовують роль ІКТ-сектора у цифровій трансформації, зміцненні експортного потенціалу та технологічній модернізації економіки [2, с. 430–434]. Теоретико-методичні засади державної політики розвитку ІТ-сектора сформовано у працях Т. Васильціва, Р. Лупака та Т. Штець, які визначили стратегічні напрями й інструменти державного регулювання розвитку галузі [3, с. 56–63]. Водночас Т. Васильців, Р. Лупак та О. Рудковський

This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons CC-BY 4.0

© Щупаківський Роман Володимирович, 2026

обґрунтував системоутворювальну роль ІКТ у формуванні потенціалу SMART-спеціалізації регіонів та їх інноваційної конкурентоспроможності [5, с. 162–168].

Окремий напрям досліджень присвячено інституційним засадам цифрової трансформації та розвитку цифрових платформ. Р. Щупаківський визначив ключові інституційні механізми та організаційні інструменти державного управління процесом цифровізації [4, с. 26–31]. К. Січкаренко дослідила класифікацію цифрових платформ і їх значення для розвитку цифрових екосистем [6], а Т. Пушкар розглянула їх як інструмент стратегічного управління та підвищення ефективності управлінських рішень [7, с. 213–220]. Д. Райко обґрунтовує можливості використання цифрових платформ у маркетингу відносин [8], тоді як В. Коваль, О. Камінський, О. Редьква, О. Онофрійчук і Л. Капранова пов'язує їх із цифровою трансформацією підприємств і зміцненням економічної безпеки [9, с. 176–185]. Б. Харченко, С. Ткаченко та О. Мандзюк доводять, що цифрові платформи є важливим інструментом підвищення ефективності сучасного менеджменту [10].

Водночас дедалі більше уваги приділяється стратегічному управлінню цифровою трансформацією. Так, О. Мельник і М. Руда розглядають цифровізацію як стратегічний чинник підвищення конкурентоспроможності, інноваційної активності та адаптивності підприємств [11, с. 196–209], а В. Томах, Т. Сігаєва та М. Мартиненко обґрунтовують необхідність інтеграції цифрових технологій, інновацій та креативних підходів у систему управління для забезпечення сталого розвитку [12].

Проте, попри значну кількість наукових досліджень, недостатньо розробленими залишаються питання комплексного обґрунтування стратегічних пріоритетів державної політики цифрової трансформації національного господарства, концептуальних засад інтегрованого розвитку цифрової економіки та механізмів максимально повної реалізації потенціалу сектора інформаційно-комунікаційних технологій як системоутворюючого чинника інноваційної модернізації, технологічної стійкості та економічної безпеки України. Саме ці аспекти визначають наукову актуальність і практичну значущість подальших досліджень у зазначеному напрямі.

Формулювання цілей статті

Метою статті є обґрунтування концепційно-прикладних елементів цифрової трансформації національного господарства та реалізації сектора ІКТ України.

Виклад основного матеріалу дослідження

Подальший розвиток методико-прикладних засад стратегування та планування державної політики у сфері цифрової трансформації має ґрунтуватися на принципах системності, взаємозалежності та узгодженості складових цифрового розвитку держави. Це створює підґрунтя для визначення стратегічних пріоритетів державної політики щодо розвитку цифрової трансформації та реалізації потенціалу вітчизняного ІКТ-сектору. До таких пріоритетів доцільно віднести: забезпечення високотехнологічних ІКТ-рішень для функціонування інфраструктури; розвиток цифрових платформ і державних сервісів; інтеграцію ІКТ-інновацій у виробництво, енергетику та логістику; формування високотехнологічної основи цифрової безпеки; підготовку кадрів для цифрової економіки; розширення міжнародної інтеграції з метою залучення інвестицій і виходу на глобальні ринки.

Першочерговим стратегічним пріоритетом є стимулювання створення ІКТ-сектором високотехнологічних рішень для функціонування критичної інфраструктури. Його реалізація забезпечує формування технологічно стійкої цифрової інфраструктури транспортної, енергетичної, телекомунікаційної, фінансової та соціальної сфер. Запровадження інтелектуальних ІКТ-рішень підвищує ефективність використання ресурсів, автоматизує моніторинг і реагування на ризики, зокрема пов'язані з воєнними загрозами та кібератаками. Важливими напрямами є розвиток хмарних технологій, центрів обробки даних, цифрових двійників і систем штучного інтелекту для управління складними інфраструктурними мережами.

Наступним пріоритетом є розвиток цифрових платформ і державних сервісів, що формують інституційне підґрунтя цифрової трансформації публічного управління та взаємодії держави, бізнесу і громадян. Державна політика у цій сфері має бути спрямована на підтримку створення національних цифрових платформ, систем електронного урядування, сервісів обробки даних і цифрової взаємодії. Реалізація цього пріоритету сприятиме зміцненню технологічної незалежності держави, розширенню внутрішнього попиту на продукцію ІКТ-сектора, розвитку інноваційного потенціалу та масштабуванню українських цифрових рішень на міжнародних ринках.

Стратегічним пріоритетом також є інтеграція ІКТ-інновацій у виробництво, енергетику та логістику, що створює передумови для переходу до моделі Індустрії 5.0. Використання цифрових технологій забезпечує оптимізацію виробничих процесів, підвищення продуктивності, скорочення енергетичних витрат, розвиток інтелектуальних енергетичних систем, автоматизацію логістичних операцій і підтримку стійкості ланцюгів постачання. Сукупним результатом є підвищення технологічної ефективності економіки та активізація інноваційної діяльності підприємств.

Важливим напрямом державної політики є формування високотехнологічної основи цифрової безпеки. Розвиток технологій кіберзахисту, засобів шифрування, центрів реагування на кіберінциденти та систем захисту державних реєстрів і критичної цифрової інфраструктури підвищує стійкість держави до кіберзагроз. Водночас розвиток власних технологічних рішень у сфері кібербезпеки зміцнює цифровий суверенітет, зменшує залежність від зовнішніх постачальників критичних технологій і підвищує рівень довіри до цифрових сервісів, електронної комерції та фінансових технологій.

Важливим стратегічним пріоритетом державного регулювання є забезпечення цифрової економіки висококваліфікованими кадрами. Інтелектуально-кадровий потенціал є визначальною передумовою цифрової трансформації та інноваційно-технологічної модернізації національної економіки. Адаптація освітніх програм до потреб цифрової економіки, розвиток STEM-освіти, формування цифрових компетентностей і підтримка безперервного навчання сприятимуть підготовці фахівців для ІКТ-сектора, інженерії, оборонної промисловості, цифрового врядування та креативних індустрій. Вирішальне значення при цьому має інтеграція освіти, науки й бізнесу, що забезпечує практичну орієнтацію підготовки кадрів і зміцнює кадрову складову економічної та національної безпеки.

Невід'ємним стратегічним пріоритетом є також поглиблення міжнародної інтеграції у сфері цифрової економіки з метою розширення доступу до глобальних ринків, інвестицій і сучасних технологій. Гармонізація цифрового законодавства з правом ЄС, участь у міжнародних інноваційних програмах, розвиток транскордонного співробітництва та інтеграція до європейського цифрового простору сприятимуть розвитку експорту ІКТ-послуг,

масштабуванню українських технологічних компаній і підвищенню технологічної сумісності економіки. Крім того, міжнародне партнерство забезпечує трансфер знань, реалізацію спільних проєктів у сферах штучного інтелекту, GovTech, цифрової інфраструктури й оборонних технологій, що зміцнює економічну стійкість держави та прискорює її повоєнне відновлення.

Отже, цифрова трансформація економіки та розвиток ІКТ-сектора мають реалізовуватися як взаємопов'язані складові єдиної державної політики. ІКТ-сектор формує технологічну основу цифровізації, тоді як цифрова трансформація стимулює попит на цифрові продукти та інновації. Їхня синхронізація забезпечує формування конкурентоспроможної, технологічно незалежної та стійкої економіки.

Стратегічні пріоритети державного регулювання доцільно реалізовувати на основі цілісної концепції цифрової трансформації економіки та розвитку ІКТ-сектора, яка охоплює цифровізацію базових галузей, модернізацію державного управління, розвиток цифрової безпеки, кадрового потенціалу, інноваційної діяльності та міжнародної технологічної інтеграції. Такий підхід створює організаційно-економічні та технологічні передумови для забезпечення функціонування економіки в умовах війни, її адаптації до кризових викликів, відновлення виробничого потенціалу та переходу до моделі високотехнологічного розвитку.

Концептуальні положення цифрової трансформації доцільно розглядати як систему взаємопов'язаних практико-орієнтованих напрямів, спрямованих на технологічне оновлення економіки та модернізацію державного управління, виробництва, інфраструктури, ринку праці й суспільних відносин. До ключових векторів належать секторальна цифровізація, технологічна модернізація, цифровізація публічних послуг, розвиток цифрової інфраструктури, кібербезпека, кадрове забезпечення, цифрова євроінтеграція та інституційно-цифрова координація.

Комплексна реалізація цих векторів забезпечує взаємне посилення їхніх ефектів. Секторальна цифровізація сприяє впровадженню цифрових технологій у промисловості, енергетиці, аграрному секторі, логістиці, фінансовій сфері та оборонно-промисловому комплексі, підвищуючи продуктивність і стимулюючи формування нових бізнес-моделей. Технологічна модернізація, заснована на використанні штучного інтелекту, хмарних технологій, Big Data, IoT, роботизації та цифрових платформ, забезпечує перехід до економіки знань.

Водночас цифровізація публічного управління та інституційно-цифрова координація формують сучасну модель державного менеджменту, що ґрунтується на прозорості, інтегрованості даних і клієнтоорієнтованості, знижує транзакційні витрати та корупційні ризики, а також стимулює розвиток національного ІКТ-сектора. Поряд із цим цифровізація підвищує вимоги до кібербезпеки, тому розвиток захищеної цифрової інфраструктури, систем резервування даних і національних цифрових платформ має розглядатися як складова технологічної, економічної та національної безпеки.

Визначальне значення також мають розвиток людського капіталу та цифрової інфраструктури. Формування цифрових компетентностей, розвиток STEM-освіти, удосконалення системи підготовки кадрів, розширення доступу до високошвидкісного інтернету, дата-центрів і хмарних сервісів, гармонізація цифрового законодавства з європейськими стандартами та участь у міжнародних технологічних програмах створюють передумови для повноцінної інтеграції України в європейський і глобальний цифровий простір.

Висновки та перспективи подальших розвідок

Державна політика у сфері цифрової трансформації національного господарства та розвитку сектора інформаційно-комунікаційних технологій має формуватися як цілісна система стратегічного регулювання, що поєднує інституційні, організаційно-економічні, технологічні та інноваційні інструменти. Її результативність визначається узгодженістю стратегічних напрямів цифрової модернізації економіки з пріоритетами розвитку ІКТ-сектора, який є ключовим джерелом цифрових інновацій, технологічних рішень і людського капіталу. До основних пріоритетів державної політики доцільно віднести розвиток цифрової інфраструктури та її технологічної стійкості, цифровізацію публічного управління, комплексну цифрову модернізацію базових секторів економіки, зміцнення кібербезпеки й цифрового суверенітету, розвиток цифрових компетентностей населення та інтеграцію України до європейського і світового цифрового простору. Водночас розвиток ІКТ-сектора має бути спрямований на стимулювання інноваційної діяльності, зміцнення експортного потенціалу, розвиток технологій кібербезпеки й defense-tech, а також активне впровадження цифрових рішень у промисловості, енергетиці, транспортно-логістичному комплексі, оборонній сфері та системі державних цифрових сервісів. Комплексна реалізація цих пріоритетів створює основу для інноваційної модернізації, економічної стійкості та зміцнення національної безпеки.

Концептуальні засади цифрової трансформації економіки та розвитку ІКТ-сектора доцільно розглядати як інтегровану систему взаємопов'язаних інституційних, організаційних, економічних і технологічних компонентів, спрямованих на реалізацію комплексної моделі цифрової модернізації держави. Її ключовими складовими є цифровізація секторів економіки, розвиток ІКТ-сектора як драйвера інновацій, цифрова трансформація державного управління, формування системи цифрової безпеки, розвиток людського капіталу та цифрових компетентностей, модернізація цифрової інфраструктури, розширення міжнародного цифрового співробітництва й удосконалення механізмів міжвідомчої координації. Сукупність цих компонентів забезпечує технологічне оновлення економіки, підвищення стійкості критичної інфраструктури, активізацію інноваційної діяльності, скорочення технологічної залежності та формування високотехнологічної моделі економічного розвитку. В умовах повномасштабної війни й післявоєнної відбудови саме системність, узгодженість і адаптивність зазначених складових визначатимуть спроможність України забезпечити сталий розвиток цифрової економіки, підвищити ефективність державного управління та прискорити інтеграцію в європейський і глобальний цифровий простір.

Перспективи подальших наукових досліджень доцільно пов’язати з розробленням методичного інструментарію для оцінювання рівня цифровізації системи управління в секторі інформаційно-комунікаційних технологій в Україні.

Література

1. Куцик П., Туліка Н., Процикевич А. Стан та перспективи розвитку ІТ-індустрії України. *Економіка та суспільство*. 2024. № 67. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-67-108.
2. Процикевич А. І., Процикевич К. І. Сучасні тенденції розвитку сектора ІКТ в Україні. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки.* 2023. № 6. С. 430–434. DOI: https://doi.org/10.31891/2307-5740-2023-324-6-67.
3. Васильців Т. Г., Лупак Р. Л., Штець Т. Ф. Обґрунтування стратегічних напрямів, цілей та заходів державної політики реалізації потенціалу ІТ-сектору економіки України. *Підприємництво і торгівля*. 2018. Вип. 23. С. 56–63. DOI:

https://doi.org/10.36477/2522-1256-2018-23-10.
4. Щупаківський Р. В. Світовий досвід налагодження та розбудови системи державного управління процесами цифровізації: інституційний базис та ресурсне забезпечення. *Бізнес Інформ.* 2023. № 9. С. 26–31. DOI: https://doi.org/10.32983/2222-4459-2023-9-26-31.
5. Васильців Т. Г., Лупак Р. Л., Рудковський О. В. Роль сектору інформаційно-комунікаційних технологій у формуванні та реалізації потенціалу SMART-спеціалізації на регіональному рівні. *Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво*. 2019. № 5(110). С. 162–168. DOI: https://doi.org/10.32840/1814-1161/2019-5-30.
6. Січкаренко К. О. Цифрові платформи: підходи до класифікації та визначення ролі в економічному розвитку. *Причорноморські економічні студії*. 2018. Вип. 35. С. 28–32. URL: https://bses.in.ua/journals/2018/35_2_2018/7.pdf.
7. Пушкар Т. Цифрові платформи як інструмент оптимізації стратегічних рішень. *Сталий розвиток економіки*. 2025. № 2(53). С. 213–220. https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-53-29.
8. Райко Д. В. Цифрові платформи як інструмент розвитку маркетингу відносин у B2C та B2B-сегментах. *Актуальні питання економічних наук*. 2026. № 21. DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.19139595.
9. Коваль В. В., Камінський О. Є., Редьква О. З., Онофрійчук О. П., Капранова Л. Г. Цифрові платформи управління як інструмент трансформації та підвищення економічної безпеки підприємств. *Проблеми економіки*. 2025. № 3(65). С. 176–185. DOI: https://doi.org/10.32983/2222-0712-2025-3-176-185.
10. Харченко Б. С., Ткаченко С. О., Мандзюк О. М. Цифрові платформи як інструмент підвищення ефективності менеджменту. *Актуальні питання економічних наук*. 2025. № 18. DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.18072266.
11. Мельник О. Г., Руда М. В. Стратегічні аспекти цифрової трансформації бізнесу. *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення та проблеми розвитку*. 2024. № 2(12). С. 196–209. DOI: https://doi.org/10.23939/smeu2024.02.196.
12. Томах В. В., Сігаєва Т. Є., Мартиненко М. В. Цифрова трансформація управління підприємствами України у контексті сталого розвитку: інноваційні рішення, креативні технології. *Академічні візії*. 2023. № 18. DOI: http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.7840221.

References

1. Kutsyk, P., Tulika, N., & Protsykevych, A. (2024). Stan ta perspektyvy rozvytku IT-industrii Ukrainy [State and prospects of development of the IT industry of Ukraine]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 67. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-67-108.
2. Protsykevych, A. I., & Protsykevych, K. I. (2023). Suchasni tendentsii rozvytku sektora IKT v Ukraini [Current trends in the development of the ICT sector in Ukraine]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu. Ekonomichni nauky*, no. 6, pp. 430–434. DOI: https://doi.org/10.31891/2307-5740-2023-324-6-67.
3. Vasyltsiv, T. H., Lupak, R. L., & Shtets, T. F. (2018). Obgruntuvannia stratehichnykh napriamiv, tsilei ta zakhodiv derzhavnoi polityky realizatsii potentsialu IT-sektoru ekonomiky Ukrainy [Substantiation of strategic directions, goals and measures of state policy for realizing the potential of the IT sector of Ukraine's economy]. *Pidpryiemnytstvo i torhivlia*, iss. 23, pp. 56–63. DOI: https://doi.org/10.36477/2522-1256-2018-23-10.
4. Shchupakivskyi, R. V. (2023). Svitovyi dosvid nalahodzhennia ta rozbudovy systemy derzhavnoho upravlinnia protsesamy tsyfrovizatsii: instytutsiinyi bazys ta resursne zabezpechennia [World experience in establishing and developing the system of public administration of digitalization processes: institutional basis and resource provision]. *Biznes Inform*, no. 9, pp. 26–31. DOI: https://doi.org/10.32983/2222-4459-2023-9-26-31.
5. Vasyltsiv, T. H., Lupak, R. L., & Rudkovskyi, O. V. (2019). Rol sektoru informatsiino-komunikatsiinykh tekhnolohii u formuvanni ta realizatsii potentsialu SMART-spetsializatsii na rehionalnomu rivni [The role of the information and communication technology sector in the formation and realization of SMART-specialization potential at the regional level]. *Derzhava ta rehiony. Seriia: Ekonomika ta pidpryiemnytstvo*, no. 5(110), pp. 162–168. DOI: https://doi.org/10.32840/1814-1161/2019-5-30.
6. Sichakrenko, K. O. (2018). Tsyfrovi platformy: pidkhody do klasyfikatsii ta vyznachennia roli v ekonomichnomu rozvytku [Digital platforms: approaches to classification and definition of the role in economic development]. *Prychornomorski ekonomichni studii*, iss. 35, pp. 28–32. Available at: https://bses.in.ua/journals/2018/35_2_2018/7.pdf.
7. Pushkar, T. (2025). Tsyfrovi platformy yak instrument optymizatsii stratehichnykh rishen [Digital platforms as a tool for strategic decisions optimization]. *Stalyi rozvytok ekonomiky*, no. 2(53), pp. 213–220. DOI: https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-53-29.
8. Raiko, D. V. (2026). Tsyfrovi platformy yak instrument rozvytku marketynhu vidnosyn u B2C ta B2B-sehmentakh [Digital platforms as a tool for the development of relationship marketing in B2C and B2B segments]. *Aktualni pytannia ekonomichnykh nauk*, no. 21. DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.19139595.
9. Koval, V. V., Kaminskyi, O. Ye., Redkva, O. Z., Onofriichuk, O. P., & Kapranova, L. H. (2025). Tsyfrovi platformy upravlinnia yak instrument transformatsii ta pidvyshchennia ekonomichnoi bezpeky pidpryiemstv [Digital management platforms as a tool for transformation and increasing the economic security of enterprises]. *Problemy ekonomiky*, no. 3(65), pp. 176–185. DOI: https://doi.org/10.32983/2222-0712-2025-3-176-185.
10. Kharchenko, B. S., Tkachenko, S. O., & Mandziuk, O. M. (2025). Tsyfrovi platformy yak instrument pidvyshchennia efektyvnosti menedzhmentu [Digital platforms as a tool for improving management efficiency]. *Aktualni pytannia ekonomichnykh nauk*, no. 18. DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.18072266.
11. Melnyk, O. H., & Ruda, M. V. (2024). Stratehichni aspekty tsyfrovoi transformatsii biznesu [Strategic aspects of business digital transformation]. *Menedzhment ta pidpryiemnytstvo v Ukraini: etapy stanovlennia ta problemy rozvytku*, no. 2(12), pp. 196–209. DOI: https://doi.org/10.23939/smeu2024.02.196.
12. Tomakh, V. V., Sihaieva, T. Ye., & Martynenko, M. V. (2023). Tsyfrova transformatsiia upravlinnia pidpryiemstvamy Ukrainy u konteksti staloho rozvytku: innovatsiini rishennia, kreatyvni tekhnolohii [Digital transformation of enterprise management in Ukraine in the context of sustainable development: innovative solutions, creative technologies]. *Akademichni vizii*, no. 18. DOI: http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.7840221.

Стаття надійшла до редакції / Received 09.08.2026 **Прийнята до друку / Accepted 20.08.2026**
Опубліковано/ Published 04.09.2026